

Atik

– rasay · 29 Kasım 2012

(Şehitlerim, Can Şehidlerim: 33)
(Mürtedlerle yapılan savaşta şehid düştü)

Abdullah bin ATİK (RA)

O, Akabe bey'atı'nda Müslüman oldu,
Bedir ve Uhud Savaşı'nda bulunmuştu,
Bu savaşlarda çok da yararlı olmuştu,
Yiğit, şecaatli Abdullah bin Atik'im.

Evs ve Hazrec, İslâmiyeti kabul etmiş,
Yahudilerin kini bu olaya sertmiş,
Bundan dolayı cepheleri birleştirmiş,
Bu cepheye çare arar yiğit Atik'im.

Hayber Yahudilerinin reisi vardı,
Ebû Râfi Selâm bin Ebû Hukayk adı,
Kendini korumak için kale yapmıştı,
Taş duvarlar adam kurumaz aslanım.

Râfi, Râsûlullah'ı rahatsız etmekte,
O, fırsat buldukça ashaba şetmetmekte,
Her gün o adamdan bir şikayet gelmekte,
Fitneci, düzenleri hep bozar yığidim.

Çok zenginmiş, bu Ebû Rafi denen adam,
İslâm düşmanına çekinmezmiş yardımdan,
Kendisi dışarı çıkmazmış sarayından,
Kaleler insanları korumaz aslanım.

Beş yiğit ashap, Râfi'yi öldürmek ister,
Bunu için birlikte istişare eder,
Râsûlullah'a "İzin ver, öldürelim" der,
Beş ashaptan birisi olan Abdullah'ım.

Resûl demiş; "Lideriniz Abdullah olsun,
Kadınlara, çocuklara dokunulmasın,
Davanız sadece Abû Râfi'yle olsun,"
Râsûlullah aşkıyla giden yiğitlerim.

O, muhkem kaleye yaklaşmıştı yiğitler,
Beş yürekli oturup istişare eder,
Abdullah: "Ben içeri gireceğim" der,
Korkusuzca kaleye giden Abdullah'ım.

Abdullah bin Atik, kale yanına vardı,
Orada bulunan halk içine karıştı,
Kapı kapanırken halkla içeri daldı,
İçerde ahıra saklanan Abdullah'ım.

Kapıyı kapatıp asarlar anahtarı,
Gece sohbet eder Râfi ve adamları,
Abdullah bin Atik'de bekler karanlığı,
Düşman kalesinde tek başına yiğidim.

Harekete geçer kapıları açarak,
İlerler açtığı kapıyı kapayarak,
Râfi'yi ararmış, odalara bakarak,
Karanlıklar içinde aydıdır yiğidim.

Râfi'nin odasına girince seslenmiş,
"Yâ Ebâ Râfi neredesin söyle? demiş,
"Kim var orada" diye ürkek bir ses gelmiş,
Sesin geldiği yere saldırmış Atik'im.

Râfi: "Yetişin odamda biri var" demiş,
Atik, Râfi silüetine kılıç çekmiş,
Peş peşe darbelerle onu yere sermiş,
Balkondan atlayarak gitmişti yiğidim.

Atik, balkondan atlayınca yaralandı,
O'nun uyluk kemiği orada kırıldı,
Acı çekerek kale kapısına vardı,
Bekleyen dostlarına kavuştu yiğidim,

O beş yiğit, Medine'ye dönmekte iken,
"Ey Hicaz halkı! Rafi öldürüldü" derken,
Sevinmişler, surlardan yükselen sestem,
Bacağındaki acıyı unutmuş Atik'im.

Râsûlullah, Atik'in bacağına bakmış,
Mübarek eliyle orayı sıvazlamış,
Atik, acı hissetmeyip ayağa kalkmış,
Resûl eliyle şifa bulan Abdullah'ım.

Abdullah bin Atik, Hayber Harbi'ne gitti,
O Hayber'de büyük kahramanlıklar gösterdi,
Abdullah olmuştu, yiğitliğin has ismi,
Mekke Fethi, Huneyn'e katılan yiğidim.

Mürtedlerle olan savaşta şehid düştü,
O, savaş alanlarında güzel bir güldü,
Bu alemde de şehitlik nuruyla göçtü,
Selam olsun sana Abdullah bin Atik'im.

Atik'teki cesarete hayran olmak var,
O'nun gibi, bir kaleye kafa tutmak var,
İman uğrunda korkaklık değil, koşmak var,
Ahirette böyle kazanılır yiğidim.

İmanın girdiği gönül asla paslanmaz,
Mü'minler varidata güvenip yatamaz,
Dünya malıyla cennet ki satın alınmaz,
Yürekte iman aşkı yakmalı yiğidim.

Şair. Abdullah Yaşar Erdoğan